वापृथिव्यावुत्पन्नौ। तस्माद्रोदःशब्दाभिधेयत्वं तयोः सम्पन्नम्। तं प्रकारं वेदितुर्गृहे बन्धुमरणाभावान्न केऽपि गृहे रुदन्ति। योऽयं लोकत्रयजन्मप्रकारं वेद। तद्वेत्ता लोकत्रये नाशं न प्राप्नोति। स प्रजापतिः इमां पृथिवीं प्रतिष्ठां स्रष्टुमाणः प्राण्याधारभूतामालभत॥

अथ तस्यां पृथिव्यां असुरसृष्टिं दर्शयति। "स इमां प्रतिष्ठां विलाऽकामयत प्रजायेयेति। स तपोऽतप्यत। सोऽन्तर्वानभवत्। स जघनादसुरानसृजत [५]। तेभ्यो मृण्मये पात्रेऽन्नमदुहत्। याऽस्य सा तनूरासीत्। तामपाहत। सा तमिस्राऽभवत्" इति। प्रजापतिरिमां भूमिं स्रष्टुमाणः प्राण्याधारयोग्यां लब्धा प्रजोत्पादनं कामयमानः तदुपायपर्यालोचनरूपं तपः कृत्वा स्वयमेव देहान्तरेण गर्भवानभूत्। तस्य गर्भयुक्तस्य जघनभागादसुरानसृजत। तेभ्यः कस्मिंश्चिन्मृत्पात्रे भोजनार्थमन्नं प्रक्षिप्य दत्तवान्। ततः असुराणामुत्पादिका या स्वकीया तनूः तां विनाशितवान्। सा तनूः शरीराकारं परित्यज्य तमोयुक्ता रात्रिरभवत्॥

अथ मनुष्यादिसृष्टिं दर्शयति। "सोऽकामयत। प्रजायेयेति। स तपोऽतप्यत। सोऽन्तर्वानभवत्। स प्रजननादेव प्रजा असृजत। तस्मादिमा भूयिष्ठाः। प्रजननाद्धेना असृजत [६]। ताभ्यो दारुमये पात्रे पयोऽदुहत्। याऽस्य सा तनूरासीत्। तामपाहत। सा ज्योत्स्नाभवत्" इति। प्रजननात् प्रजोत्पादनसमर्थात् द्वारा ह्यस्मादुत्पादनसामर्थ्यं कारणं तस्मा-